

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос Васкрсе браћо и сестре!

Ето радосног поздрава на овај радосни и дивни дан, Васкрсења Христовога. Поздрава који показује да смо ми хришћани, да смо ми ученици и следбеници Господа Христа, Сина Божијега, који је дошао у свет ради нас људи и ради нашега спасења. Који је живео са људима, учио људе, чинио преславна чудеса, исцељивао разне болести на људима, али и пострадао од људи, распет на Голготи, али и Васкрсао из мртвих трећи дан. То је тајна живота и дела Господа Христа, од Његовог зачећа на Благовести у утроби Свете Богородице, Његовог рођења у Витлејемској пећини, па све до вазнесења Његовога на небо на престо Оца Његовога. Све је велика тајна која окружује личност и дело Господа Христа. Највеће дело, највеће чудо јесте нема сумње Његово славно Васкрсење, које ових дана управо празнујемо и празноваћемо, до Спасовдана. То је празник који траје четврдесет дана и још сваке недеље у току године. Јер свака недеља јесте мало Васкрсење, мали Васкрс или Ускрс поновљени, када славимо Његово преславно Васкрсење.

Његово Васкрсење брзо се прогласило по народу у Јерусалиму, у околини и онда све шире и шире. Као што пожар који се појави негде у планини, па буде једва приметан у почетку, али када ветри дуну он се разгори и обухвати целу планину. И буде огроман пожар који је немогуће угасити. Тако и Васкрсење Христово јесте догађај који се десио, али догађај који се и проширио пре свега од жена мироносица, које су прве сазнале о Његовом Васкрсењу од анђела на гробу, када су дошле из поштовања према Њему, да Његово Свето тело помажу мирисима, као што је био обичај у Јевреја, и уместо да нађу Његово тело и укажу му то поштовање, оне добијају вест од анђела да је Он устао, Васкрсао, и оне трче по заповести анђела, да јаве ученицима Његовим, који су још увек у страху били, затворени у једној просторији од страха Јудејскога. Јер после хватања и распећа њиховог Учитеља, у њих се увукао страх.

Били су још увек људи, обични прости јеврејски рибари и остали који су кренули за Господом Христом. И њима Мироносице прве јавише ту вест да је Господ устао из гроба. Затим да би их уверио Господ се њима јавља ученицима својим, кад беху затворени у тој просторији, уђе Господ кроз затворена врата и поздрави их: „Мир вам“. И они се уверише и обрадоваше томе, али још увек није кренула та проповед о Његовом Васкрсењу. Господ се четрдесет дана јављао својим ученицима, и другима лицима. Једном приликом чак скупу на пет стотина људи, Господ се јавио и посведочио своје истинито Васкрсење. И онда после силаска Светога Духа на Апостоле, та је проповед кренула као онај

пожар у планини, док није обухватио тада целу ону познату васељену, а то је читаву Римску империју, а после тога и читави свет за који тада људи нису знали ни да постоји. Колико су Апостоли допринели својом проповеди и својим сведочењем, јер су се уверили на опипљив начин. Апостол Тома тражи да опипа ране на рукама Његовим, да стави руку у ребра Његова прободена копљем, да би се уверио да је то заиста Васкрсли његов Учитељ.

Кад су се они непобитно и неоспорно уверили у Његово Васкрсење, онда су они проповедали то као темељ Хришћанске вере. И ту своју проповед су посведочили својим животом, јер су сви они пострадали због те њихове проповеди. То је био најјачи доказ да је проповед о Васкрсењу Христовом била истинита. Али и Његови непријатељи су се побринули да прибаве што више доказа, да је Христос заиста Васкрсао. После распећа Његовога на Голготи и сахрањивању у гробу Гестиманском, јеврејске старешине одоше код Пилата и затражише да запечате гроб Његов. Да поставе стражу, из бојазни тобоже да не дођу Његови ученици ноћу да га украду, и да кажу народу: „Васкрсао је из гроба, устао је из мртвих.“ И Пилат им дозволи: „Имате стражу па утврдите како знате.“ И они одоше каже Јеванђеље, утврдише гроб, поставише камен, камену плочу на гроб и поставише стражу. И када се Васкрсење и поред тога десило, стражари су од страха пре свега попадали, када су се Анђели јавили и одвалили плочу, Господ устао, и јавили им. Они им кажу: „Ево вама паре па ви кажите да сте спавали, а ученици Његови га украли.“ Наравна ствар да та подвала није успела, него управо то што су они утврдили гроб, поставили стражу јесте доказ да је Господ Васкрсао. Јер да нису они то урадили, њихова прича о крађи Његовога тела била би за многе веродостојна, уверљива, прихватљива. А овако после тога шта су они све урадили, они су само допринели да проповед о Васкрсењу Христовоме, о том чудесном догађају, да се потврди као истинита. Да њихова лаж да је тобож украден, јер су стражари спавали, није ухватило корена.

Ето браћо и сестре, Господ је Васкрсао и својим Васкрсењем показао да је човек створен не за гроб, не за храну црвима, не за трулеж, не за смрад у гробу, него за живот вечни. Јер као што је Он Васкрсао, тако ће и сви људи васкрснути у последњи дан, када Господ поново буде дошао да суди живима и мртвима, и да даде свакоме по делима Његовим. Његово Васкрсење јесте залог и гаранција нашега васкрсења. Оно што је Господ обећао, а обећао је управо то: „Онај који верује у мене и ако умре живеће!“ Живеће вечно, јер зато је човек и створен. Није створен да поживи овде у мукама 50 или 100 година, па да га онда нестане. Него да живи вечно као биће које је створено по подобију и образу Божијем. И за њега је припремљено Царство небеско, где ће вечно живети.

Али неће сви који васкрсну допасти у Царство небеско, јер то да наследи неко Царство небеско и живот вечни у Царству Божијем, зависи од нашег живота овде на земљи. Онај који је веровао у Господа Христа у Његово Васкрсење, ко је живео по Његовом Светом Јеванђељу, вршио Његове заповести, кајао се за своје грехе, исповедао, чинио добра дела, он ће бити од оних који ће наследити живот вечни, блажени у Царству Божијему. Али има људи који не верују и до дана данашњега. Као што је било у саме дане Његовог Васкрсења и Његове проповеди, многи нису веровали. Тако и до данас постоје многи људи који не верују у Господа Христа, који сумњају у Његово постојање, чак у Његово Васкрсење и у све остало, Његово Јеванђеље. И наравна ствар онда се и не труде да живе по Јеванђељу, него живе по наговору сатане, ђавола, чинећи његову вољу а не вољу Божију. И они ће васкрснути а не за живот вечни, блажени, него за муку вечну у огњу пакленоме.

То је истина коју је Господ открио људима својом науком и својим учењем и својим славним Васкрсењем. Зато браћо и сестре док смо у овоме животу да се трудимо, да очувамо нашу веру Православну, јер једино је та вера коју је Господ оставио и она нас може спасити да живимо по њој, да је сачувамо, да је предамо нашим млађим покољењима, да би се у нашем народу име Божије славило и Васкрсење Његово празновало, у све дане до свршетка века. Да би смо сви се нашли, са Његове десне стране када дође као Судија живих и мртвих, и да се удостојимо живота вечнога у Царству небескоме, да тамо са свима Светима слаavimo и ми, чудесног Господа Васкрситеља нашега и Спаситеља, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност.

Амин!